

امنیت فرهنگی ، پیشگیری از آسیب های اجتماعی

^۱ محمد سیاح ورگ

^۲ مهناز امیرپور

^۳ عفت وحیدی مطلق

چکیده

در سالهای اخیر به مقوله فرهنگ بیش از گذشته توجه شده است و بسیاری از چالش‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در جوامع، متاثر از مباحث فرهنگی هستند.

امنیت دستاورد سلامت یک جامعه است و جامعه‌ای پویا خواهد بود که ازتمامی ابعاد و جنبه‌های امنیت برخوردار باشد. امنیت فرهنگی برای آحاد جامعه از ضروری ترین موضوعات تلقی می‌شود. امروزه با توجه به وجود ناهنجاریها و آسیب‌های اجتماعی در جوامع مختلف، می‌توان به نقش امنیت فرهنگی در رسیدن آنان به سلامت افراد و جامعه پی‌برد.

امنیت فرهنگی و آسیب اجتماعی دو واژه‌ای هستند که دارای ارتباط مستقیم با یکدیگر است. این مقاله ضمن طرح مباحثی در حوزه امنیت فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی به بررسی روابط این دو مقوله می‌پردازد. اندیشمندان و متفکرین دغدغه امنیت فرهنگی جامعه را از دیرباز داشته‌اند. موضوع امنیت فرهنگی در دنیای امروز برای فرهنگ ما امری بسیار ضروری است. امنیت فرهنگی موجب اعتماد آفرینی، امیدواری، شادابی و نشاط در جامعه می‌شود.

به نظرمی‌رسد بازگشت به آموزه‌های دینی و خود شناسی فرهنگی، توجه به ظرفیت‌های فرهنگی جوامع در برآرجهانی شدن و... برای تقویت امنیت فرهنگی و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، می‌تواند بخش کوچکی از راهکارها باشد.

کلید واژه : امنیت، امنیت فرهنگی، آسیب، آسیب‌های اجتماعی

۱ کارشناس ارشد جامعه شناسی، msayah2020@gmail.com

۲ دکترای جامعه شناسی، استادار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام . mahnazamirpoor@yahoo.com

۳ دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات فارسی ، معاون دبیرآموزش و پژوهش شروان

مقدمه

در سالهای اخیر به مقوله فرهنگ بیش از گذشته توجه شده است و بسیاری از چالش‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در جوامع، متاثر از مباحث فرهنگی هستند.

در گذشته امنیت به معنای حفظ جان و مال از تهدید و تجاوز تلقی می‌گردید، ولی امروزه این مفهوم وسعت یافته و عرصه‌هایی مثل سیاست، اقتصاد و فرهنگ را نیز دربر گرفته است. امنیت فرهنگی، مؤلفه اصلی و بنیادین امنیت ملی است. امنیت فرهنگی، ضمن حفظ امنیت در سطوح فردی، جهت اجتماعی و در حوزه‌های ملی و بین‌المللی است. لذا دوام بقای جوامع به فرهنگ و امنیت فرهنگی وابسته است و دعوهای توجه به این مقوله ضعف و سستی بنیان‌های فرهنگی جوامع و آسیب‌های اجتماعی بسیاری را در پی خواهد داشت.

۱- بیان مساله

توجه به امنیت که در آن اعضای جوامع بشری، حریم خود را از هر گونه تعرض و تهدیدی مصون بدانند، خواسته‌ی همه جوامع بشری است.

امنیت دستاوردهای سلامت یک جامعه است و جامعه‌ای پویا خواهد بود که ازتمامی ابعاد و جنبه‌های امنیت برخوردار باشند. امنیت فرهنگی برای آحاد جامعه از ضروری ترین موضوعات تلقی می‌شود. جوامع در حال گذار جوامعی هستند که به دلیل تغییرات متنوع و متعدد معمولاً با تضادهای مختلف در ساختارها و زیرساختهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مواجهند. عدم تطابق و رشد ناهماهنگ عناصر مادی و غیرمادی فرهنگ در این جوامع، موانع و مشکلاتی را در سازگاری اجتماعی برای آن‌ها به وجود آورده است. (صالحی امیری، ۱۳۸۵) با توجه به اینکه نیاز به امنیت یک امر فطری بوده، امروزه امنیت فرهنگی جزء ضروری ترین نیازهای است. امنیت نخستین و مهمترین شرط یک زندگی سالم اجتماعی است.

امروزه با توجه به وجود ناهنجاریهای آسیب‌های اجتماعی در جوامع مختلف، می‌توان به نقش امنیت فرهنگی در رسیدن آنان به سلامت افراد و جامعه پی برد.

۲- اهمیت و اهداف تحقیق

از آن‌جا که میزان پیشرفت و توسعه هر کشوری در سایه امنیت فرهنگی و اجتماعی حاصل می‌شود لذا شناخت تهدیدات و آسیب‌پذیری‌های اجتماعی و بررسی روند و ابعاد مختلف آن، موجب می‌شود تا اقدامات استراتژیک به موقع و تصمیم‌گیری‌های صحیحی قبل از به وقوع پیوستن هر گونه بحران اتخاذ، و امنیت فرهنگی و ثبات اجتماعی تا حد امکان حفظ شود.

شاید هیچ دلیلی واضح‌تر، ملموس‌تر و البته متقن‌تر از لزوم «بقا» برای ضرورت آسیب‌شناسی نتوان ذکر کرد. علاوه بر این پویایی جوامع، تغییرات ناخواسته، تحولات جهانی، گسترش اجتناب‌ناپذیر روابط گوناگون، و نیز هجوم و سرعت اطلاعات موید ضرورت آسیب‌شناسی هستند. (عیوضی، ۱۳۹۰)

در مسیر تولد و رشد هر پدیده‌ای، ممکن است آسیب‌ها و آفت‌هایی بروز کند و از تحقق یا استمرار آن جلوگیری نماید؛ از این‌رو اگر پدیده‌ای بخواهد ایجاد گردد یا دوام پیدا کند، باید علاوه بر وجود مقتضی، مانع یا موانعی وجود نداشته باشد. (حدادعادل، ۱۳۷۹: ۱۵)

این مقاله ضمن طرح مباحثی در حوزه امنیت فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی به بررسی روابط این دو مقوله می‌پردازد.

3- مباحث مفهومی

3-1- امنیت

واژه امنیت را در فارسی، «ایمن شدن»، «درامان بودن» (فرهنگ معین، 1371: 354)، «بی بیمی» و «ایمنی» و آرامش و آسودگی (فرهنگ عمید، 1361: 275) امنیت، در لغت به حالت فراغت از هرگونه تهدید یا حمله و آمادگی جهت رویارویی با آنها اطلاق می‌شود. (آشوری، 1366: 18)

3-2- فرهنگ

در کتب «فرهنگ علوم اجتماعی» تألیف آلن بیرو «فرهنگ» را «مراقب از گیاهان» و معنای مجازی آن را مراقبت از اندیشه معنی کرده و اضافه می‌کند:

1- زمانی که این واژه (فرهنگ) بالاخص در مورد انسان به کار می‌رود «میزان آموزش و پرورش» و یا میزان توجه به پرورش اندیشه و اشتغالات فکری را می‌سازد.

2- زمانی که این اصطلاح در انسان‌شناسی، مردم‌شناسی و یا جامعه‌شناسی به کار می‌رود معنایی بالنسبه متفاوت می‌پذیرد. و در ادامه اضافه می‌کند که :

«در فرهنگ مجموع حیات اجتماعی از زیر بنای فنی و سازمانهای نهادهای گرفته تا اشکال و صوریابی حیات روانی مطمع نظر قرار می‌گیرند و تمامی آنان همچون یک نظام ارزشی تلقی می‌شوند و به گروه نوعی کیفیت و تعالی انسانی می‌بخشد.» (بیرو، 1370: 77)

3-3- امنیت فرهنگی

امنیت فرهنگی به معنی قابلیت و توانایی حکومتها در حفظ و دفاع از ارزشها، ایده‌ها، هویت و به طور کلی فرهنگ خاص یک جامعه می‌باشد. به نحوی که این شاکله تشکیل‌دهنده ساختار فرهنگی ملی یک کشور در داخل سیستم دولت - ملت و متمایز‌کننده ملت یک کشور از کشورهای دیگر است. (حسن زاده، 1389)

3-4- آسیب

آسیب از جمله مفاهیمی است که از علم پژوهشی به حوزه جامعه‌شناسی وارد شده و از همین‌رو در آغاز معنایی مشابه معنای آسیب در علم پژوهشی از آن برداشت می‌گردید؛ یعنی جامعه و اجزای آن را موجودی زنده می‌پنداشتند و آسیب اجتماعی را نقصان یا عارضه پدیدآمده در کل پیکر جامعه تلقی می‌کردند. طبق این نگرش، جامعه نیز همچون یک سیستم ارگانیک زنده تلقی می‌شد که هر عضو آن در راستای حفظ بقا وظایفی بر عهده دارد اما این ارگانیسم به خاطر بروز آسیب و خلل در برخی اعضاء، در هر حال نمی‌تواند وظیفه یا وظایف خود را بهنحو مطلوب به انجام رساند. این رویکرد به آسیب، در واقع از نگاه تکاملی یا داروینی در حوزه زیست‌شناسی متاثر بود. (عیوضی، 1390)

3-5- آسیب شناسی

واژه آسیب‌شناسی از علوم پژوهشی به علوم اجتماعی وارد شده و به معنای "بحث مطالعه علل بیماری و عوارض و علایم غیر عادی" می‌باشد. (آریان پور، 1370: 1569) شناسایی آن دسته از عوامل مهم و مؤثری که به وجود آمدن و تداوم حیات آن‌ها می‌تواند فرآیند تحقق اهداف هر نظامی (سیستمی) را متوقف و یا به صورت محسوس، گند نماید. (بنیانیان، 1379: 128)

3-6- آسیب اجتماعی

دورکیم برای تبیین آسیب اجتماعی، از دو لفظ **نرم** (norm بهنجار) و **آنومی** (anomie بهنجار) استفاده کرده و معتقد است: «ما با دو نوع پدیده مشخص سروکار داریم و باید به آنها دو عنوان مختلف بدھیم. ما وقایعی را که دارای عمومی ترین صورتند، بهنجار می شماریم و بقیه وقایع را مرضی یعنی **Morbide** یا **Pathologique** می نامیم. اگر توافق شود که نوع (تیپ) متوسط، موجودی کلی است که از جمع فراوان ترین خواص نوع با فراوان ترین صورتها در یک مجموعه یا کل و در فردی انتزاعی ساخته می شود، می توان گفت که نوع بهنجار همان نانواع است و هرگونه انحراف از این نوع سلامت، پدیده ای مرضی است.» درواقع دورکیم دیدگاه خود درباره آسیب اجتماعی را بر مبنای یک درک و دریافت عینی و بیرونی از مساله اجتماعی تبیین می کند. (عیوضی، 1390)

4- روش شناسی

این مطالعه از نوع مفهومی و مرسوری (روش اسنادی و کتابخانه ای) است که از طریق فیش برداری و مطالعه کتابخانه ای از منابع دسته اول (گزارش های علمی جدید، پایان نامه ها و مقالات علمی - پژوهشی) و منابع دست دوم (کتاب های مجموع مقالات، دایره المعارف و...) استخراج و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

5- انواع امنیت

موضوع امنیت از لحاظ سطوح به امنیت فردی، گروهی، ملی و بین المللی تقسیم گردیده و ابعاد متنوعی، همچون معنوی، فردی، اجتماعی، سیاسی، نظامی، اقتصادی، حقوقی، فرهنگی و غیره را در بر می گیرد. از نگاه آسیب شناسی در یک تقسیم بندی کلی می توان امنیت را به هشت گروه امنیت فرهنگی، امنیت فردی، امنیت شغلی، امنیت ملی، امنیت قضایی، امنیت اجتماعی یا گروهی، امنیت محیط زیست و امنیت اقتصادی تقسیم کرد. (ابهری، 1390)

6- اهمیت امنیت فرهنگی

امنیت فرهنگی مهم‌ترین و نامحسوس‌ترین بعد امنیت ملی است و تهدیدات فرهنگی هر کشور از پیچیده‌ترین اشکال تهدید علیه امنیت ملی آن کشور است. امنیت فرهنگی در ذیل موضوع امنیتی ملی کشورها قرار دارد و از مؤلفه‌های اصلی آن به شمار می‌رود. تأکید بر عناصر فرهنگی و ارزشی امنیت ملی کشورها، با تعاریف جدید عرضه شده از امنیت ملی هم تناسب دارد. با این رویکرد می‌توان امنیت فرهنگی را شرایطی دانست که طی آن یک ملت بتواند ضمن حفظ هویت فرهنگی خویش و بدون برخورد با موانع بشری، مسیر تکاملی خود را بپیماید. (نائینی، 1385: 26)

اگر فرهنگ را مجموعه اعتقادات و آداب و رسومی بدانیم که فرد براساس آن کنش‌های فردی و اجتماعی خود را تنظیم می‌کند، نیز اگر «امنیت» را در محافظت افراد و جوامع از آسیب‌های اجتماعی بدانیم آنگاه اعتقادات و باورهای افراد می‌توان امنیت را تحلیل و نسبت بین امنیت و فرهنگ تبیین کرد.

7- مبانی نظری آسیب‌های اجتماعی

مسئله مربوط به آسیب‌های اجتماعی از دیرباز در جامعه بشری مورد توجه اندیشمندان بوده است. آسیب اجتماعی یک واقعیت انکارناپذیر هر جامعه و محصول فرایندهای پیچیده ای است. آسیب‌ها و تهدیداتی از قبیل بیکاری، بحران هویت، فراسایش سرمایه اجتماعی، خودکشی، افزایش جرائم جنسی و روسپیگری، دختران فراری، کودکان خیابانی، فرار مغزها، فقر، شکاف طبقاتی، نابرابری، بی عدالتی اجتماعی، فساد مالی و اداری، رشوه و ارتشا، قاچاق انسان، خشونت و پرخاش گری، طلاق، اعتیاد، جرائم و انحراف‌های اجتماعی، تمایز نسلی، از خودبیگانگی و سرگشتنگی فرهنگی، عدم وجود اخلاق و تعهد کاری، مهاجرت روستا به شهر و حاشیه نشینی و.... استحکام و دوام یک جامعه را تهدید می کنند.

به نظرصالحی امیری درپژوهش "چشم انداز تهدیدات و آسیب‌های اجتماعی ایران در دهه آتی" به طور کلی در جامعه‌شناسی انحرافات و آسیب‌های اجتماعی سه دیدگاه عمده وجود دارد:

1-7 بر اساس دیدگاه کارکردگرایی، جامعه سیستمی از بخش‌های مرتبط است که هماهنگ با یکدیگر در جهت حفظ و تعادل و توازن اجتماعی کار می‌کنند. از منظر این دیدگاه هر یک از نهادهای اجتماعی نقش مهمی در جامعه ایفا می‌کنند و بر نهادهای دیگر تاثیر می‌گذارند.

کارکردگرایان ساختی برای تعریف تاثیرات عناصر اجتماعی بر جامعه اصلاحات کارکردی و کژکارکردی را به کار می‌برند، اگر عناصر اجتماعی به ثبات جامعه کمک کنند کارکردی و اگر ثبات جامعه را مختل کنند کژکارکردی هستند. دو نظریه عمده مسائل آسیب‌ها و تهدیدات اجتماعی از دیدگاه کارکردگرایی ساختی نتیجه می‌شود.

1-1-7-1 آسیب شناختی اجتماعی

1-1-7-2 بی‌سازمانی اجتماعی

بر اساس مدل آسیب‌شناسی اجتماعی مسائل اجتماعی نتیجه نوعی بیماری در جامعه است. اگر بخش‌هایی از جامعه‌ای از جمله عناصر ساختاری و فرهنگی درست عمل نکنند بیماری حاصل خواهد شد. به عنوان مثال جرم، خشونت، فقر و نابرابری از فروپاشی نهاد خانواده و بی‌کفایتی در نهادهای اقتصادی، آموزشی و سیاسی حاصل می‌شود.

این نظریه بیان می‌دارد بیماری اجتماعی زمانی به وجود می‌آید که افراد جامعه آن قدر جامعه‌پذیر نشده‌اند که هنجارها و ارزش‌های جامعه را بپذیرند. لذا برای پیشگیری از مسائل اجتماعی و حل آن‌ها افراد باید به درستی جامعه‌پذیر شوند و آموزش‌های اخلاقی و فرهنگی مناسبی را دریافت کنند.

در نظریه بی‌سازمانی اجتماعی تاکید می‌شود که تغییرات سریع اجتماعی هنجارهای جامعه را دچار اختلال می‌کند. وقتی هنجارها ضعیف یا با یکدیگر در تعارض باشند، جامعه در وضعیت بی‌سامانی یا بی‌هنجاری قرار می‌گیرد. بر اساس این نظریه راه حل مسائل اجتماعی کم کردن سرعت تحولات اجتماعی و قوت بخشیدن به هنجارهای اجتماعی است.

2-7-2 دیدگاه کشمکش برخلاف دیدگاه کارکردگرایی ساختی که جامعه را متشكل از بخش‌های مختلف می‌بیند، جامعه را به صورت گروه‌ها و منافع مختلفی می‌بیند که برای دستیابی به قدرت و منابع با هم رقابت می‌کنند. دو نظریه عمده در دیدگاه کشمکش وجود دارد:

2-1-7-2 مارکسیستی

2-2-7-2 غیرمارکسیستی

نظریات مارکسیستی بر کشمکش اجتماعی ناشی از نابرابری اقتصادی تمرکز دارند و مسائل اجتماعی را نتیجه اختلاف طبقاتی، نابرابری‌های اجتماعی و احساس بی‌عدالتی می‌دانند و معتقدند بسیاری از آسیب‌ها و بحران‌های اجتماعی با فقر در ارتباط است. این نظریه همچنین بر از خود بیگانگی یا ضعف و بی‌معنایی در زندگی مردم تمرکز دارد و مسائل اجتماعی را نتیجه اختلاف طبقاتی، نابرابری‌های اجتماعی و احساس بی‌عدالتی می‌داند و معتقد است بسیاری از آسیب‌ها و بحران‌های اجتماعی با فقر در ارتباط است. این نظریه همچنین بر از خود بیگانگی یا ضعف و بی‌معنایی مردم تمرکز دارد.

نظریات غیرمارکسیستی بر کشمکش‌های اجتماعی ناشی از رقابت بر سر ارزش‌ها و منافع در بین گروه‌های اجتماعی مبتنی است. راه حل مسائل که بر اثر رقابت ارزش‌ها ایجاد می‌شوند می‌تواند شامل مواردی از جمله تضمین این‌که گروه‌های درگیر، عقاید یکدیگر را بشناسند و رفع تفاوت‌ها از طریق مذاکره یا میانجی‌گری یا پذیرفتن این تفاوت‌ها

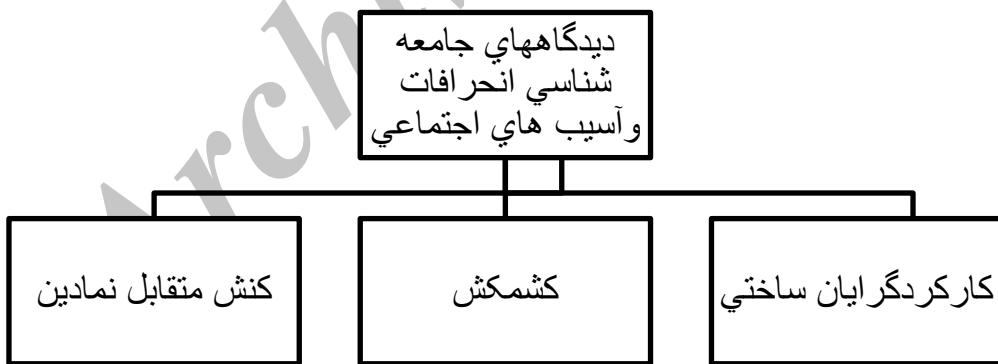
بشود باشد. با این حال نتایج حاصل از کشمکش‌ها اغلب تحت تاثیر قدرت قرار دارند و گروهی که بیشترین قدرت را دارد می‌تواند از موقعیت خود برای تاثیرگذاری استفاده کند.

-3- دیدگاه کنش متقابل نمادین بر خلاف دو دیدگاه قبل منعکس کننده دیدگاه جامعه‌شناسی خرد است و بر این نکته تاکید دارد که رفتار انسانی تحت تاثیر تعاریف و معانی قرار دارد که در کنش متقابل نمادین با دیگران خلق می‌شود و تداوم می‌یابد. تصویری که ما از خود داریم با مشاهده این‌که دیگران چگونه با ما وارد تعامل می‌شوند و برداشتی از ما دارند ساخته می‌شود.

یکی از نظریه‌های عمدۀ دیدگاه کنش متقابل نمادین درباره مسائل و آسیب‌های اجتماعی نظریه برچسب‌زنی است. این نظریه می‌گوید یک موقعیت یا گروه اجتماعی زمانی مشکل‌ساز به نظر می‌آید که با این عنوان برچسب خورده باشد. بر اساس این نظریه گاهی حل مسائل اجتماعی شامل تغییر معانی و تعاریفی می‌شود که به افراد یا موقعیت‌ها نسبت داده می‌شوند.

بر اساس دیدگاه‌های مطرح شده در جامعه‌شناسی انحرافات، چارچوب نظری تحقیق به منظور تعریف و شناخت آسیب‌ها و تهدیدات اجتماعی ایران عمدتاً مبتنی بر دیدگاه کارکردگرایی ساختی بوده است. بر اساس این دیدگاه و تعاریف مختلفی که از آسیب‌های اجتماعی در فنون علمی انجام گرفته است معاونت فرهنگی اجتماعی مبادرت به بازتولید مفهوم آسیب و تهدید اجتماعی کرد تا بنواید بر اساس این تعاریف و مبتنی بر چارچوب نظری و اطلاعات، تحقیقات و داده‌های موجود به شناخت و احصا آسیب‌ها و تهدیدات اجتماعی ایران بپردازد. (صالحی امیری، 1385)

نمودار-1- دیدگاه‌های جامعه‌شناسی انحرافات و آسیب‌های اجتماعی

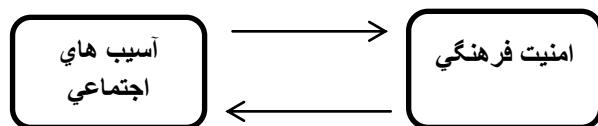

8- رابطه امنیت فرهنگی و آسیب اجتماعی

امنیت فرهنگی از مهم‌ترین اصول زندگی است و برای پیشرفت و رسیدن به توسعه پایدار برای جامعه متمدن محسوب می‌شود، آنچه امنیت فرهنگی را تهدید می‌کند و می‌تواند باعث سقوط تدریجی جامعه شود عدم رعایت ارزش‌های پذیرفته شده و آسیب‌های اجتماعی وارد بر آن است. بسیاری از آسیب‌های اجتماعی می‌تواند صدمه جرمان ناپذیری بر پیکر اجتماع سالم وارد کند.

امنیت فرهنگی و آسیب اجتماعی دو واژه‌ای هستند که دارای ارتباط مستقیم با یکدیگر است. در این نوشتار به تاثیر امنیت فرهنگی بر آسیب‌های اجتماعی پرداخته می‌شود.

نمودار-2- رابطه متقابل امنیت فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی

9- موانع امنیت فرهنگی

1- ضعف دینی

ضعف دین، اخلاق و رفتار، تربیت صحیح زوال و نابودی فرهنگ جامعه را در بی خواهد داشت. دین در طول سال‌ها عامل پیشرفت انسان بوده و به انسان‌ها کمک کرده تا زندگی سازنده داشته باشیم و بر همین اساس باید به بنیانهای اساسی فرهنگی بدون تعصبات و تقليد که منجر به انحطاط می‌شود به آموزه‌های دینی توجه کنیم. فقدان پایبندی به دین در گرایش افراد به آسیب‌های اجتماعی موثر است.

2- فقدان نقشه جامع فرهنگی

یکی دیگر از علل تولید ناامنی در عرصه فرهنگ را می‌توان نبود نقشه جامع فرهنگی دانست. هرچند بحمد الله سند چشم انداز بیست ساله کشور از سوی مقام معظم رهبری به قوای کشور ابلاغ گردیده و در آن به مقوله فرهنگ، خوب توجه شده است ولی باید اعتراف نمود که همواره و از ابتدای انقلاب تاکنون در این مقوله، کوتاهی‌های فراوانی رخ نموده که برخی از آنها قابل قبول و برخی دیگر را نمی‌توان به آسانی توجیه کرده و پذیرفت. لذا است که در این میان برای هم افزایی توانمندی‌های فرهنگی از یک سو و ضرورت پاسخ‌گویی به نیازهای جدید فرهنگی از سوی دیگر، ما در این حوزه، نیازمند نقشه جامع فرهنگی می‌باشیم.(حسن پور، 1390)

3- تهاجم فرهنگی

امروزه با توجه به رشد فکری و آگاهی عمومی ملت‌های جهان، نفوذ و سلطه و به دست آوردن مستعمرات از راه لشکرکشی‌های نظامی، به آسانی امکان‌پذیر نیست و در صورت اجرا هزینه‌های زیادی را بر مهاجمان تحمل می‌کند؛ به همین سبب، بیش از یک قرن است که استعمارگران روش نفوذ در کشورها را تغییر داده‌اند. این کشورها عموماً اجرای مقاصد خود را با عناوین تبلیغ مذهبی، رواج تکنولوژی، ترویج زبان، انجمن‌های خیریه، ترویج بهداشت، سوادآموزی و ، به عبارت دیگر، به نام سیاست‌های فرهنگی و فرهنگ‌پذیری انجام می‌دهند. هرچند نمی‌توان این عناوین را از نظر نوع دوستی و انسانیت مورد تردید قرار داد، ولی تاریخچه‌ای این روابط و خدمات نشان داده است که این برنامه‌ریزی‌های دقیق، در جهت رشد و بالندگی فرهنگ این کشورها نبوده بلکه زمینه‌ی اسارت کامل فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آنان را فراهم ساخته است.(روح الامینی، 1372:101)

هر گاه جامعه‌ای هویت انسانی، فضیلت اخلاقی، عظمت اجتماعی و ریشه‌های تاریخی خود را ، مورد تردید قرار داده اند باید بداند که امنیت فرهنگی او در معرض آسیب جدی قرار گرفته است.

4- موازی کاری دستگاه های فرهنگی

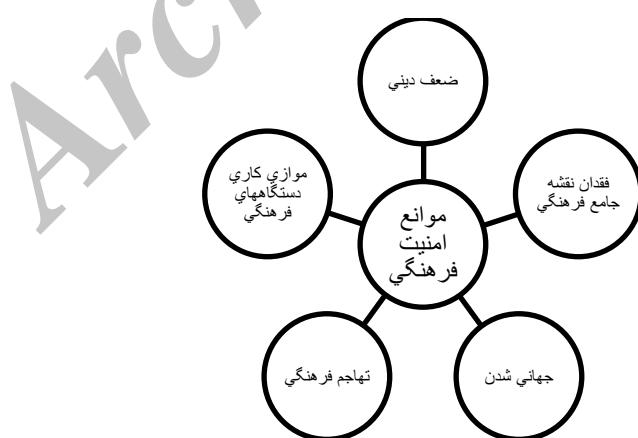
ما اگر بخواهیم در باب مسائل فرهنگی توفیقی کسب نماییم می باید نسبت به مراکزی که تولیت و به تعبیری عهده دار مسائل فرهنگی جامعه هستند، کما و کیفا توجه و تجدیدنظری جدی صورت دهیم. این گونه که اولاً ضرورت برخی از این مراکز را بررسی نموده و در مرحله بعد، عملکرد و بازدهی (و به عبارتی بازخورد) آنان را مورد ارزیابی و ارزشیابی قرار دهیم. طبعاً پس از این دو مرحله خواهیم دید که نه تنها امروزه ما نیازی به بسیاری از این مراکز نداریم بلکه حتی می باید برخی از این مراکز از میان بروند (و یا حداقل در یکدیگر ادغام شوند) چرا که اولاً در میان این دستگاه ها، موازی کاری های فراوانی وجود دارد. به گونه ای که ممکن است همه این مراکز بر یک موضوع تمرکز و از دیگر موضوعات غافل شوند. اتفاقی که چه بسا موجبات نامنی فرهنگی را نیز فراهم آورد. از طرف دیگر وجود مراکز متعدد فرهنگی باعث این می شود که نتوان یک سیاست واحد فرهنگی که همه به آن ملتزم باشند ایجاد نمود در نتیجه این مراکز، خود یکی از عوامل ایجاد نامنی در حوزه مسائل فرهنگی خواهد بود.(حسن پور، 1390)

5- جهانی شدن

یکی از عوامل نفی کننده فرهنگ های بومی و ملی جوامع و هجوم آورنده به عناصر تشکیل دهنده آنها، ظاهر جهانی شدن است.

تاثیری که جهانی شدن بر این بعد از امنیت ملی گذاشته است، مربوط به افزایش نیروهای نفوذ کننده متقابل، بویژه افزایش فراینده مهاجرت، پناهندگی، آزادشدنگی فرد، جریان یافتن ارتباطات فردی، قومی و گروهی گسترش فردیت و به طور کلی متعلقان به یک سمبول خاص در ورای مرزهای ملی حکومتها می باشد.(حسن پور، 1389)
جهانی شدن در فرهنگ و امنیت فرهنگی جوامع را تحت تأثیر قرار می دهد . فرهنگی که از سوی رسانه های جهانی تبلیغ می شود ، با فرهنگ بومی و ملی جوامع همخوانی ندارد.

نمودار-3- موانع امنیت فرهنگی

10- تقویت امنیت فرهنگی

10-1- فرهنگ سازی

نخستین گام در جهت تأمین امنیت فرهنگی، تقویت بنیان های فکری و فرهنگی است، یعنی امنیت فرهنگی در جامعه تأمین نمی شود مگر این که آگاهی ها افزایش پیدا کند و انسان ها از چنان رشد و بینشی برخوردار شوند که موج های مخرب فرهنگی قادر به تخریب اذهان و افکار نباشد.(تقوی ۱:1385) امنیت فرهنگی برای کشورها بسیار مهم است. آنچه به عنوان شبیخون فرهنگی خصوصا در کشورهای جهان سوم و در حال توسعه مطرح است، این است که سیطره فرهنگی کشورهای قدرتمند و ثروتمند مساله‌ای کاملا قابل لمس است.

در جامعه متناسب با آسیب های اجتماعی، باید فرهنگ سازی کرد. آسیب شناسی در این حوزه و برنامه ریزی متناسب با آن، از جمله ضروریات کاری برای اثر بخش بودن فعالیت های فرهنگی است و در این خصوص باید از همه امکانات و ظرفیت های موجود بهره گیری کرد.

2-10- دین باوری و ایمان

پشتونه امنیت فرهنگی ایمان است، اگر ایمان وجود داشته باشد فرهنگ نیز شکل و هویت دینی پیدا می کند. تلفیق دو عامل بنیادی دین و فرهنگ، امنیت فرهنگی را تحکیم می کند. دین یکی از عوامل فرهنگ ساز و بوده و سبب همبستگی بین افراد همدین خواهد شد. باورها و ارزش های دینی ساختار جامعه اسلامی را تشکیل می دهد.

در فرهنگ اسلامی ایمان هم پایه امنیت است و هم هدف آن. ایمان پایه امنیت است از این جهت که امنیت اصلی، واقعی و حقیقی در گروه ایمان است. «أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئْنُ الْفُلُوبُ»، یاد خدا و همبستگی با خدا و تصحیح رابطه انسان با خدا امنیت، آرامش و ایمنی را به دنبال می آورد.(لکرانی، 21:1385)

امنیت از موضوعات بسیار مهمی است که در اسلام برآن تاکید شده است و وجود آن در تمام ابعاد زندگی بشر نمود دارد.

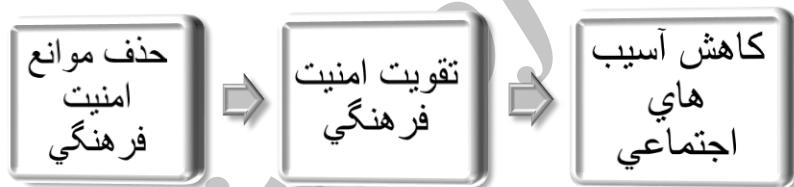
نمودار-4- تقویت امنیت فرهنگی

11- نتیجه گیری

اندیشمندان و متفکرین دغدغه امنیت فرهنگی جامعه را از دیرباز داشته‌اند. موضوع امنیت فرهنگی در دنیای امروز برای فرهنگ ما امری بسیار ضروری است. امنیت فرهنگی موجب اعتماد آفرینی، امیدواری، شادابی و نشاط در جامعه می‌شود. مقابله با آسیب‌های اجتماعی باید رویکرد فرهنگی باشد.
به نظرمی‌رسد بازگشت به آموزه‌های دینی و خود شناسی فرهنگی، توجه به ظرفیتهای فرهنگی جوامع در برابر جهانی شدن و... برای تقویت امنیت فرهنگی و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، می‌تواند بخش کوچکی از راهکارها باشد.

نمودار-5- کاهش آسیب‌های اجتماعی

12- پیشنهادات

- 12-1- احیای فرهنگ اسلامی
- 12-2- افزایش بصیرت دینی
- 12-3- اصلاح و توسعه فعالیتهای فرهنگی
- 12-4- آگاهی بخشی نسبت به پیامدهای منفی آسیب‌های اجتماعی

فهرست منابع فارسی :

- آشوری، داریوش(1366) **دانشنامه سیاسی**، چاپ سوم، تهران، انتشارات سهروردی
- ابهری، مجید (1390/11/7) **امنیت اجتماعی فراتراز نیاز** ، سایت خبر آنلاین، تاریخ مراجعه به سایت 1391/1/21
- بنیانیان ، حسن (1379) «**مدلی بر آسیب شناسی انقلاب اسلامی**» آسیب شناسی انقلاب اسلامی (مجموعه مقالات)، ویراستار محمد مهدی محمدی، تهران: دفتر نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه صنعتی شریف
- بیرو، آلن (1370) **فرهنگ علوم اجتماعی** ، ترجمه باقرساوی خانی ، تهران ، انتشارات کیهان
- تقوی ، سیدرضا(1385) **تاملات فرهنگی** ، نشرخیل
- حداد عادل، غلام علی (1379) «**تحول جمعیتی جوانان جامعه ایران زمینه ای برای آسیب شناسی انقلاب**»، آسیب شناسی انقلاب اسلامی (مجموعه مقالات)، ویراستار محمد مهدی محمدی، تهران: دفتر نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه صنعتی شریف
- حسن پور، حاجی(6/1390) **امنیت فرهنگی، چرا و چگونه؟** ، سایت آفتاب ، تاریخ مراجعه به سایت 1391/1/21
- حسن زاده، مصطفی (1389) **جهانی شدن و امنیت فرهنگی** ، روزنامه رسالت 1389/3/31
- روح الامینی ، محمود (1372) **زمینه فرهنگ شناسی** ، پویاپی و پذیرش ، تهران ، انتشارات عطار
- صالحی امیری، سید رضا(1385/10/27) **چشم انداز تهدیدات و آسیب های اجتماعی ایران دردهه آتی** ، سایت خانه مدیران جوان ، تاریخ مراجعه به سایت 1391/1/20
- عیوضی ، محمد رحیم (1390) **درآمدی بر آسیب شناسی انقلاب اسلامی** ، سایت تاریخ نگاری معاصر ، تاریخ مراجعه به سایت 1390/10/20
- عمید ، حسن (1361) **فرهنگ عمید**،تهران ، انتشارات امیرکبیر
- لکزایی، نجف (1385) **امنیت در اسلام** ، فصلنامه علوم سیاسی ، شماره 33، بهار 1385
- معین ، محمد (1371) **فرهنگ معین** ،جلد 4، چاپ هشتم، تهران ، انتشارات امیرکبیر
- ناثینی، علی محمد (1385) **امنیت فرهنگی ؛ نظریه ها و رویکردها** ،فصلنامه عملیات روانی ، سال چهارم ، شماره 14، پاییز و زمستان 1385